

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin, B. Eggers i L. Pignataro-Nolin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie F-50/09 Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji zmierzające do uchylecia tego wyroku.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie F-50/09 Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa F-50/09 zostaje przekazana Sądowi, tak aby sąd ten mógł ją rozpoznać jako sąd pierwszej instancji na podstawie art. 268 TFUE i 340 TFUE.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 16 lipca 2014 r. – Hassan przeciwko Radzie

(Sprawa T-572/11) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostosowanie żądań — Przekroczenie terminu — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo własności — Proporcjonalność — Żądanie odszkodowawcze)

(2014/C 292/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Samir Hassan (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci É. Morgan de Rivery i E. Lagathu)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Kyriakopoulou i M. Vitsentzatos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 218, s. 20), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 218, s. 1), decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273 (Dz.U. L 319, s. 56), rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1), decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 330, s. 21), decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/739 (Dz.U. L 111, s. 77), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 111, s. 1) i decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, a po drugie, żądanie wypłacania odszkodowania z tytułu naprawienia podnoszonej szkody.

Sentencja

- 1) Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782/WPZiB zostaje odrzucone jako niedopuszczalne.
- 2) Stwierdza się nieważność w zakresie, w jakim akty te dotyczą Samira Hassana:
 - decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
 - decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr (UE) 442/2011;
 - decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/739/WPZiB;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012;
 - decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii.
- 3) Skutki decyzji i rozporządzeń, których nieważność stwierdzono, zostają utrzymane wobec S. Hassana do chwili upływu terminu do wniesienia odwołania albo, jeśli odwołanie zostanie wniesione w tym terminie, do czasu ewentualnego oddalenia odwołania.
- 4) Żądanie odszkodowawcze zostaje oddalone.
- 5) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez S. Hassana w ramach niniejszego postępowania.
- 6) S. Hassan pokrywa połowę własnych kosztów poniesionych w ramach niniejszego postępowania. Pokrywa on własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę w ramach postępowań w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2014 r. – BSH przeciwko OHIM (Wash & Coffee)

(Sprawa T-5/12) ⁽¹⁾

([Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Wash & Coffee — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009])

(2014/C 292/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)